

[Kurt Brauer.]

sig om for ham, må være, at han ude lokalt, hvor han befinder sig, meget nemt og smertefrit kan komme i forbindelse med et menneske, der vil følge ham hele vejen igennem systemet, og når det bliver tilfældet, må det være uinteressant for borgeren, hvilke kringkroge han skal igennem, hvis vi påtager os at stille et menneske til rådighed for ham, der kan vejlede ham og så at sige lede ham ved hånden igennem hele ankesystemet.

Vi mener som sagt, at det vigtigste at beskæftige sig med ikke er den overordnede opbygning, den må være en følge af de principper, som skal gælde for borgeren derude, hvor borgeren befinder sig, og dér, hvor klagerne over vort sociale system og vor sociale forvaltning opstår. Det er det, der er det interessante.

Vi mener også, at der til princippet om lettilgængelighed må høres en betydeligt udvidet information om ankemuligheder, og det kan man først opnå den dag, hvor vi virkelig har fået den lokale placering af ankeinstitutionen. Vi holder fast ved uafhængigheden — det skal jeg vende tilbage til — men helt derude, hvor den enkelte sociale sag opstår, måske allerede første gang en borger henvender sig til det sociale system, skal det første, der sker, være, at han får stukket en fyldig pjece i hånden om, hvordan han bærer sig ad med at klage over den afgørelse, som nu måtte blive truffet senere i hans sag. Det bør være det allerførste, der sker, altså at en borger bliver informeret om, hvordan han bærer sig ad med at klage, og derfor må vi sørge for en betydelig udvidelse af informationen om ankemulighederne.

Hvorfor har vi i grunden aldrig rigtig beskæftiget os med information om sociale rettigheder herinde? Hvordan kan det være, at man i historisk tid har bevaret det som noget nær en hemmelighed, at der findes en sociallovgivning, og hvad denne sociale lovgivning indeholder? Ja, det har man selvfølgelig, fordi en virkelig effektiv information koster penge, og den koster mange penge. Hvilke milliardbeløb kunne det ikke blive til, hvis disse i og for sig skikkelige og pæne love, som vi har flikket sammen herinde, virkelig fik udfyldt deres rammer? Det ville blive store summer, vi skulle af med, hvis borgerne opdagede, hvilke rettigheder de har, og derfor måske har man været lidt til-

bageholdende. Hvis ikke der kommer nogle ganske bestemte regler ind om informationen til den enkelte borger om det ankesystem, som vi nu skal til at bygge op, er jeg bange for, at socialistisk folkeparti bliver en lidt vrangvillig udvalgspartner.

Det næste punkt, jeg nævnedes før, var, at dette ankesystem skulle være enkelt opbygget, og hvad angår dette lovforslag, er det vel så enkelt, som et sådant kan være. Jeg sagde, at de undtagelser, der er nævnt, altså også den vedrørende revalideringen, er undtagelser, som vi i og for sig synes at der er argumenteret overbevisende for i lovforslagets bemærkninger. Vi har derfor ikke noget at tilføje lige præcis til dette lovforslag, men venter selvfølgelig spændt på den videre udvikling med hensyn til, hvor enkelt dette ankesystems opbygning bliver. Men der er altså noget positivt ved det, og det skal såmænd også nok, alene som det hele ligger her uden de betingelser, som jeg nævnte før om lettilgængeligheden, vise sig at være en hjælp for den enkelte borger, at det trods alt er blevet så overskueligt, som det fremgår af lovforslaget om den sociale ankestyrelse. Det skal nok hjælpe lidt, men det er kun et meget beskedent skridt på vejen.

Det skal være uafhængigt. Vi må sige, at for så vidt angår dette lovforslag, for så vidt angår denne beskedne del af det, der hedder ankeproblematikken, kan vi godt godkende, at der er tale om en uafhængighed. Vi kan næppe forestille os ret mange andre måder at bygge et ankesystem op på end lige netop denne. Det er i hvert fald svært på stående fod at finde på ændringer, der kunne sikre og styrke den uafhængighed, som er bygget ind i lovforslaget, og vi vil da gerne sige tak for, at man har skåret så kraftigt igennem ved udformningen af lovforslaget, at der nu bliver tale om en virkelig uafhængighed.

Jeg håber, at fru Nathalie Linds tanker om en ændring af navnet måske kunne føre til, at man fandt et, der bedre kom til at svare til det faktiske indhold af lovforslaget, for det er rigtigt, som fru Nathalie Lind sagde, at man med ordet styrelse måske forbinder noget af et ministerium afhængigt. Sådan bruger vi vist ordet styrelse på en række andre områder, og det kunne måske være tilrådeligt at forlade ordet ankestyrelse og finde på et bedre ord. Jeg bryder mig ikke meget om ordet ankeret, fordi det, som